

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968403216/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

tilbage til Byen, blev han indhentet af David Baxter. »Nei, bliv ikke forskrækket, min Dreng!« sagde David, »jeg veed nok, at Du ikke meer maa omgaaes med mig, men dog kunde jeg ikke forlade Byen, før jeg havde seet Dig engang endnu.«

»Reiser Du bort, David?« spurgte den lille Robert.

»Ja, jeg har nu sat mig i Hovedet, at jeg vil vandre ud mod Vesten; for her i Byen er jeg bleven lagt for Had, og min Mester har sagt, at han ikke længere skjøttede om min Tjeneste. Men ligegodt, saalænge jeg kan svinge min Øxe, skal jeg nok komme igjennem Verden, jeg har heller ingen Kone og Børn at sørge for; den Eneste det gjør mig ondt at skilles fra, det er Dig, Robert. Farvell Dine Penge haaber jeg engang at give Dig igjen med Renter.« Dermed trykkede han Robert Fultons Haand og gik sin Vei.

FEMTE CAPITEL.

Kort efter sin Udflygt paa Floden Shuykill blev Franklin, hvad han rimeligviis, dengang han var i Reading, endnu ikke tænkte paa, afsendt til Europa, for at fortsætte de Underhandlinger, der allerede tidligere vare blevne indledede med Frankrig.

Den farefulde Tid, den vigtige Stilling, som han med Hensyn til sit Fødeland indtog, de mangfoldige Forretninger, der daglig gjorde Fordring paa hans Opmærksomhed, alt dette maatte nødvendig vende hans Blik bort fra den Enkelte til det Almindelige. Lægge vi nu den Hukommelsessvækkelse til, som Alderdommen tidt medfører, selv naar Aanden i